

decât numai cu rugăciune și cu post. Ieșind apoi de acolo, treceau ei prin Galileea, iar Iisus nu voia să știe nimeni. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-L vor omorâ; iar după ce-L vor omorâ, a treia zi va învia. Dar ei nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.

Versetul zilei:

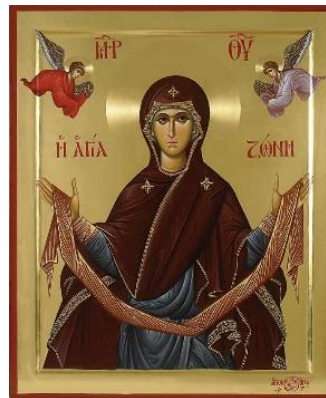
„Rugăciunea nu-i un lucru greu. Este o lucrare interioară, o puternică concentrare a sufletului. Rugăciunea are nevoie, în același timp, de post și de priveghere. Postul slăbește patimile, iar privegherea le omoară. Rugăciunea îi dă aripi omului, îl face să urce spre ceruri și-i daruiește harisme dumnezeiești.”

Sfântul Antim din Chios (1869-1960)

**În fiecare zi de duminică, între 17.00-19.00 activează
Școală de Catehizare pentru cei mături!
Aici noi învățăm în Cine credem și cum să credem!
Conducător: Preot. Maxim Melinti
Vă așteptăm cu mare drag!**

***Atenție: Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit
duhovnicește, ia-l și dă-l unui prieten care are nevoie de
Dumnezeu. Nu-l arunca și nu-l folosi în uz casnic!***

Redactorul publicației – preot. Maxim Melinti,
tel.: 022-71-01-49, 0792-56-111,
e-mail: bisghidighici@gmail.com,
biserica-ghidighici.md, pater-maximus.blogspot.com.
facebook.com/bisericaghidighici, ok.ru/bisghidighici

Glusul Duminical

**Buletin misionar al Parohiei
Ortodoxe din satul Ghidighici
An. II Nr. 12 (24)/2015**

Data: 22 martie 2015.

Duminica a 4-a din Post sau a Sfântului Ioan Scărarul

Pomenirea sfinților 40 de mucenici din Sevastia

Troparul zilei:

Troparul Sfinților 40 de Mucenici din Sevastia

Pentru durerile pe care sfinții le-au pătit pentru Tine, Milostiv fii, Doamne și te rugăm vindecă toate durerile noastre, lubitorule de oameni.

Troparul Sfântului Cuvios Ioan Scărarul

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenele tale însuțit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ioan, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

APOSTOL**Epistola către Evrei a sfântului apostol Pavel,
cap. VI, vers. 13-20:**

Fraților, Dumnezeu, când a dat făgăduință lui Avraam, de vreme ce n-avea pe nimeni mai mare, pe care să Se jure, S-a jurat pe Sine însuși, zicând: «Cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta, și înmulțind te voi înmulți». Și așa, având Avraam îndelungă-răbdare, a dobândit făgăduința. Pentru că oamenii se jură pe cel mai mare și jurământul ca chezașie este sfârșitul oricărei neînțelegeri. În aceasta, Dumnezeu voind să arate și mai mult, moștenitorilor făgăduinței, nestrămutarea hotărârii Sale, a pus la mijloc jurământul ca, prin două fapte nestrămutate - făgăduința și jurământul - în care e cu neputință ca Dumnezeu să fi mințit, noi, cei ce căutăm scăpare, să avem îndemn puternic ca să ținem nădejdea pusă înaintea, pe care o avem ca o ancoră a sufletului, neclintită și tare, intrând dincolo de catapeteasmă, unde Iisus a intrat pentru noi ca înaintemergător, fiind făcut Arhiereu în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

EVANGHELIE**De la Marcu Sfânta Evanghelia,
cap. IX, vers. 17-32:**

În vremea aceea a venit un om la Iisus și, îngenunchind înaintea Lui, I-a zis: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu care are un duh mut. Și, oriunde-l apucă, îl zdrobește; și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată, dar n-au putut. Atunci El, răspunzând lor, a zis: o, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine! Și l-au adus la Dânsul. Dar duhul, văzându-L pe Iisus, îndată l-a scuturat pe copil și acesta, căzând la pământ, se tăvălea și spumega. Și l-a întrebat pe tatăl copilului: câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a răspuns: din copilărie; și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă, ca să-l piardă; și de poți ceva, ajută-ne nouă, fie-ți milă de noi! Iar Iisus i-a zis: de poți crede, toate sunt cu putință pentru cel credincios. Atunci tatăl copilului a strigat cu lacrimi și I-a zis: cred, Doamne, ajută necredinței mele. Văzând că dă năvală poporul, Iisus a certat duhul cel necurat, zicându-i: duh mut și surd, Eu îți poruncesc: ieși afară din copil și să nu mai intri în el. Atunci duhul, răcnind și scuturându-l cu putere, a ieșit afară, iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a murit. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, iar el s-a sculat în picioare. După ce a intrat Iisus în casă, ucenicii Săi L-au întrebat deoparte: pentru ce noi n-am putut să-l izgonim? Iar Dânsul le-a zis: acest neam de diavoli, cu nimic nu poate fi izgonit,